

ОТДѢЛЪ. II.

Спорѣдъ Въпроса.

На любепочитаемъ нашъ Чърковенъ въпросъ, рѣшеніето за нашия народъ, маза: на чинакъ, който е истински и сжщински Христіеннинъ, и който отдавна врѣме не са е причащавалъ съ Свѣтитѣ Тайны Христовы; И сѣдъ 12,—13,—днѣ, като принадлежалъ на покааніе, предъ Божіа храмъ запналъ ници да са причасти съ Тѣлото и Врѣзъта Христова; За да наслѣди животъ Бѣчный. Добро! Но да направимъ сравненіе съ покааніето и съ онѣй врѣме, преди припаданіето мѣ предъ Божіа храмъ; Защото, като ще са причасти, да ли ще мѣ ежде Св. Причастіе въ ползъ за животъ Бѣчный? Или ще го послѣдѣва по голѣмъ грѣхъ и отъ първыя, когато той былъ въ гнѣбното заблѣденіе?—И въ еждѣще—да са опредѣли за Бѣчна мжка. Като, той іоце въ гнѣболо-заблѣденіето си, лишилъ са былъ отъ живѣтъ Храма, на Словото Божіе. Навикиналъ былъ на кражба. Навикиналъ былъ на блѣдъ. Навикиналъ былъ да зломысли; съ една рѣчь, отъ нищо не са въздържалъ и не постналъ?

На тѣкзевы христіеннинъ, при толкозы то мѣ покааніе, който е съ нетѣрпимо желаніе, като мѣ е необходимо, да са причасти отъ Божіа Слѣжителъ, да не падни пѣкъ въ отчаяніе, Св. Причастіе, може да мѣ послѣжи за развеселеніе на Бѣчныя животъ, можи да мѣ послѣжи и за огъна на Бѣчната мжка.

Послѣдѣва мѣ за Бѣчный животъ:

1-о Като са е той конечно оставилъ отъ гнѣбното си предышно заблѣденіе.

2-о Въ припаданіето на 12,—13-тѣ днѣ предъ